

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a dr. Tálosi Adriennügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 7. napján kelt 28.P.20.855/2019/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. és 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperes által a Magyar Államnak fizetendő illeték összegét 108.000 (száznolcezer) forintban állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

#### I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek magánélete tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... internetes oldalon ...-án „...” címmel megjelent cikkében nyilvánosságra hozta, hogy a felperesek párkapcsolatban élnek egymással.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül levélben fejezze ki sajnálkozását az elkövetett jogsértések miatt a felperesek számára, melyet a felperesek nyilvánosságra hozhatnak továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a II. rendű felpereseknek fejenként 300.000 forintot és ez után ... napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes

jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatot, továbbá 76.200 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 90.000 forint illetéket.

- [2] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1)-(3) bekezdéseire, a 2:44. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a 2:51. § (1) bekezdésére, továbbá a 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire.
- [3] Rögzítette, hogy a peres felek egyezően adták elő, hogy a felperesek magánéletére vonatkozó adat az, miszerint a felperesek párkapcsolatban élnek egymással. Az alperes védekezésére tekintettel megállapította, hogy a felperesek fokozott tűrési kötelezettsége nem terjedt ki a magánélet megsértésére, párkapcsolatuk ténye pedig nem minősül közügynek. Mindezek alapján a jogsértést megállapította és elégtételadásra kötelezte az alperest.
- [4] A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában figyelembe vette, hogy a felperesek jelentősebb sérelemről nem számoltak be, az alperes pedig kizárólag a párkapcsolat tényét közölte, annak részleteibe nem bocsátkozott. A felróhatóság körében értékelte, hogy nem volt különösebb indok a párkapcsolat tényének nyilvánosságra hozatalára, ez a magatartás öncélú volt. A közzétételre az alperesi újságíró engedélyt nem kért, a sajtó köteles tiszteletben tartani a közéleti szereplők magánéletére vonatkozó adatokat, azok közlése csak egészen kivételes esetben minősíthető közéleti vitához kapcsolódónak. Az alperes már nem az első esetben sértette meg a közéleti szereplők magánéletének tiszteletben tartásához való jogát, így a sérelemdíj vonatkozásában a szankciós jelleget is figyelembe vette a jogsértés súlyához igazodó sérelemdíj megállapítása során.
- [5] A perköltségről a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján határozott, mivel a felperesek által követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak megváltoztatását és a sérelemdíj összegének 100.000 forintra történő mérséklését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaiban jelölte meg.
- [7] Az elsődleges kérelme vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a felperesek kapcsolata közéleti vitához fűződik, a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplők személyiségének védelmét korlátozhatja. A közlés nem volt öncélú. Hangsúlyozta, hogy a felperesek a kapcsolatukat nem titkolták. Így azon túl, hogy a felperesek a fentiek szerint kötelesek tűnni ezen tény nyilvánosságra hozatalát, az már korábban nyilvánosságra is került, emiatt pedig megszűnt a titok jellege.
- [8] Hivatkozott arra, hogy a Ptk.-n alapuló elégtételadás körében nincs arra vonatkozó jogszabályi lehetőség, hogy hozzájárulása nélkül az elsőfokú bíróság által meghatározottakra, megbánásra kötelezzék. E körben eseti döntésre is hivatkozott.
- [9] A sérelemdíj mértéke vonatkozásában előadta, hogy a felperesek többlettényállást nem igazoltak, a tűrési kötelezettségük nagyobb, így esetleges jogsértés esetén is csupán minimális sérelemdíjra tarthatnak igényt.

- [10] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérték.
- [11] Arra hivatkoztak, hogy a keresetlevélben a magánéletük tiszteletben tartásához való jog megsértésének megállapítását kérték. Nem annak volt jelentősége, hogy rajtuk kívül hány ember tudott a kapcsolatukról, hanem annak, hogy esetlegesen felhatalmazták-e arra az alperest, hogy a közzétételt megtegye. Ilyen engedélyt nem adtak a számára, így az alperes olyan információt osztott meg róluk, amely a Ptk. 2:44. § (2)-(3) bekezdései értelmében nem minősül közügynek.
- [12] Az elégtételadás körében eseti döntésekre utaltak, amelyek szerint a sérelmet szenvedett fél megkövetése olyan erkölcsi elégtétel, amely hasonló jogsértések esetén indokolt.
- [13] A sérelemdíj mértéke vonatkozásában előadták, hogy köztudomású tények alapján nem vonható kétségbe ezen szankció iránti igényük megalapozottsága. Az alperes megfosztotta őket attól, hogy az ismerőseik tőlük tudhassák meg a kapcsolatuk tényét. Az alperesi jogsértés súlya és felróhatósága pedig kiemelkedő volt.
- [14] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [16] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben - kizárólag az alperes által fizetendő eljárási illeték összegére vonatkozóan - megváltoztatta. Fellebbezés hiányában nem vizsgálta az elsőfokú bíróság határozatának keresetet elutasító rendelkezését, a Pp. 370. § (1) bekezdésének értelmében.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az tűnik ki, hogy a felperesek keresete vonatkozásában a Ptk. 2:42. § (1)-(3) bekezdéseinek alkalmazhatóságát vizsgálta annak ellenére, hogy maga az indokolás is későbbi részében hivatkozik a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvényre (Mavétv.).
- [18] A felperesek a keresetlevelükben az érvényesíteni kívánt jogok jogalapjaként - többek között - a Mavétv. rendelkezéseire hivatkoztak. A felperesek által megjelölt jogalap folytán az elsőfokú bíróságnak ezen jog, a Mavétv. 1. §-ában szabályozott, a magánélet tiszteletben tartásához való jog esetleges sérelmét kellett vizsgálnia, és annak megsértése esetén határoznia a felperesek által követelt, Mavétv. 12. §-a és 13. §-a szerinti jogkövetkezmények alkalmazása felől, amelyekre a Ptk. szabályai irányadóak. A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint ezen fenti jogszabályhelyekre való utalást pedig tartalmaznia kellett volna az elsőfokú bíróság ítéletének.
- [19] Ezen hivatkozások elmaradása azonban ténylegesen a kereset érdemi elbírálását nem befolyásolta, mivel a megsértett jog vonatkozásában a Mavétv. és a Ptk. egymást átfedő rendelkezéseket tartalmaznak, másrésről az igényelhető jogkövetkezmények azonosak, amelyek vonatkozásában egységesen a Ptk. szabályait szükséges alkalmazni.
- [20] A magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértése megvalósult, mivel a párkapcsolatra

vonatkozó adat az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII törvény 3. § 2. pontja alapján személyes adatnak minősül, amelyet a felperesek nem kívántak a széles nyilvánossággal megosztani. Azon tény, hogy a felperesek egy behatárolható személyi kör előtt felfedték a kapcsolatuk tényét, nem eredményezi azt, hogy ezen személyes adat bárki mással, így a nagy nyilvánossággal is közölhető lenne a felperesek hozzájárulása nélkül. Mindezek alapján a Mavétv. 8. § (2) bekezdése szerinti jogsértő magatartást az alperes megvalósította. A személyes adat közzlése nem kapcsolódott a közügyek szabad vitatásához, a közéleti diskurzushoz semmilyen módon nem járult hozzá. E körben a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával.

- [21] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szankció alkalmazását, az elégtételadást a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően rendelte el. A fellebbezési érveléssel ellentétben bocsánatkérésre, és így a megbánás kifejezésére az elsőfokú bíróság az alperest nem kötelezte. A másodfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdésére figyelemmel rámutat, hogy az alperes által hivatkozott határozatában foglalt jogi álláspontját a Kúria utóbb megváltoztatta, az újabb gyakorlata szerint - amelyet a Fővárosi Ítéltábla is alkalmaz - lehetőség van elégtételadásként az alperes azon kötelezésére, hogy a jogsértésért elnézést kérjen, sajnálkozását kifejezze. (Kúria Pfv.21.609/2017/3., Pfv.IV.21.311/2018/11.) Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elégtételadásra kötelezés módja körében ténylegesen nem tért el a Kúria jelenlegi joggyakorlatától.
- [22] A sérelemdíj mértékének csökkentésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot. Az alperesi hírportál széles olvasótáborral rendelkezik, a jogsértő közzlés így igen nagy nyilvánosság előtt vált ismertté. Köztudomású tényként értékelhető, hogy az alperesi jogsértés következtében a felperesek párkapcsolata a továbbiakban bárki számára megismerhető adattá vált, annak ellenére, hogy a magánéletük ezen jellemzőjét nem kívánták a nagy nyilvánossággal megosztani.
- [23] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hivatalból határoz az eljárási illeték megfizetéséről. Az egységes bírósági gyakorlat szerint, amennyiben személyiségi jogi perekben a felperes által érvényesített vagyoni követelés összege nem éri el a 600.000 forintot, akkor az egyéb szankciók iránti igény folytán, a per tárgyának értéke nem határozható meg és az Itv. 39. § (3) bekezdés szerint alakul az illeték számításának az alapja. A felperesek személyenként 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest egyéb szankciók alkalmazása mellett, így az eljárási illeték összege az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján személyenként 36.000 forint, azaz 72.000 forint. A bírósági meghagyás elleni ellentmondás illetve a fentiek folytán, valamint az Itv.42. § (1) bekezdés b) pontja alapján összesen 36.000 forint. Az alperes által viselendő elsőfokú eljárási illeték összege tehát ténylegesen 108.000 forint, ezért e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.
- [24] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán a másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.
- [25] Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 2 x 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

, 2020. április 21.

. Hercsik Zita s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.  
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő